

Hallo Wim,

Ik kan me zomaar voorstellen dat je nu even meekijkt.

Mooi hè Wim, om te ontdekken dat je zo geliefd bent.

Je kwam laatst na de zijns-oriëntatie naar me toe en wilde afspreken om samen te oefenen — vanwege onze gedeelde behoefte aan bevestiging en erkenning. Nou, dat hoeft dus niet meer Wim. Je bent vrij.

Ik herinner me mijn eerste contact met jou. Esther en ik kwamen naar een open dag op Aine, toen nog Noordeland, en jij was poortwachter en opende het hek voor ons. Het zal 2019 geweest zijn.

In de zomer van 2020 was ik er weer, samen met Esther. Ik stond het campingveld te egaliseren en jij kwam mij helpen — of beter: ik hielp jou. Ik was onder de indruk van de energie waarmee je schepte en harkte. Alsof je onuitputtelijk was.

Later gingen we samenwerken. Jij als initiatiefnemer van het bouwcollectief. Opgericht omdat je bedacht had dat je al wat ouder was en je huis niet alleen kon bouwen — maar ook omdat je het zo goedkoop mogelijk wilde doen. Niet alleen omdat je nogal zuinig was, maar ook omdat je wilde bewijzen dat het mogelijk is.

Je bouwde met hout op de millimeter nauwkeurig. Leek mij onnodig en wat overdreven — maar je stond erop, en wij van het bouwcollectief volgden.

Steeds vaker zei je: ik bouw dit huis niet voor mezelf, maar voor het dorp. Alsof je voorvoelde. Altijd ging de gemeenschap voor je eigen belang.

Wim, jij bent voor mij altijd de meest authentieke ecodorper geweest. Idealist. Harde werker. Altijd leren, altijd studeren. Behulpzaam als het nodig was.

Je genoot van de ecodorpactiviteiten — de sharing, de zomer- en winterweek, de zijnsoriëntatie. Hard voor jezelf, maar altijd bereid om ook de ander te horen.

Wim, ik ga je missen. Je gevloek en je zoek. Je ontdekkingen — weer een webinar over tuinieren of persoonlijke ontwikkeling. Je altijd kritische blik. Je vragen en je lessen. Nachten achter de computer, en dan viel je in slaap. Ook tijdens meditaties en BK-weekenden hoorde ik je soms zachtjes snurken.

De Tao zegt: water is het zachtste van alles, en toch slijt het de hardste steen. Jij leek soms op die steen, Wim. Maar het water won. De laatste tijd werd je milder. Je leerde voelen. Dat is geen klein ding. Dat is een heel leven werk.

Wim — Strijder voor een betere wereld. Nu mag jij uitrusten.

We hebben je gezien. We hebben je gehoord. En samen bouwen we jouw huis — voor het ecodorp.

Dag Wim. Slaap zacht.